

[Jens Thoft]

ikke bare lovforslag nr. L 3. Det gælder dem alle sammen.

Så vil jeg knytte en kort kommentar til lovforslag nr. L 4 om sociale fonde: Der har jeg ikke kunnet finde hår i suppen.

Vedrørende lovforslag nr. L 5 om eftergivelse og henstand mener jeg, at vi kan støtte det meste af indholdet.

Men jeg synes, det er et problem at støtte, at man får lettere adgang til konkurs og akkord, når vi ikke samtidig får fjernet de helt urimelige skatteregler for akkorderende. Der kom en betænkning for over et år siden, og nu synes jeg, at ministeren snart bør interessere sig for at få stoppet det skattehul, der er.

I det store og hele er SF positiv over for de forenklinger, der her er foreslået, selv om vi godt ved, at det i første omgang altid skaber forvirring, når regler ændres.

Men antallet af sparede årsværk er altså uhæderligt beregnet. Hvordan man er kommet frem til det, vil jeg meget gerne vide. Det er efter min opfattelse et ideologisk slag på tasken uden nogen som helst relation til virkeligheden. Tag nu de ejerlejligheder, som skulle omvurderes, og hvor det for få år siden administrativt var vældig besværligt – og nu serveres det som regelforenklende og besparende.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Jens Thoft talte, som om han ikke var valgt på liste F, men på liste E, da han udskreg som årsagen til alle landets ulykker de mange penge, der blev udpumpet ved hussalg i 1960'erne og 1970'erne.

Jamen altså denne retsforbundsørst fra graven bliver ikke rigtigere, end da den blev doctret her fra denne talerstol. Der blev ikke udpumpet én eneste øre.

Selvfølgelig er det da rigtigt: Hvis hr. Petersen solgte sit hus for 500.000 kr. – som han havde købt i 1939 for 25.000 kr. – så er det godt for hr. Petersen, men hr. Nielsen, der købte det for 500.000 kr., fik præcis den samme forbrugsindskrænkning, som hr. Petersen fik i gevinst ved at sælge for de 500.000 kr.

Samfundsøkonomisk er det aldeles neutralt – bevares, fordelingspolitisk kan det spille en rolle – og selvfølgelig udjævnes det ved, at det i vidt omfang var Olsen og Hansen, der købte de kreditforeningsobligationer, som gik til at fi-

nansiere købet. Men når Olsen og Hansen købte dem, så fik de altså den samme forbrugsbegrænsning.

Derfor er hele denne myte om, at salg af fast ejendom til større eller mindre priser har nogen samfundsøkonomiske virkninger under de konjunkturer, vi havde i 1970'erne, forkert.

Selvfølgelig har det nogle virkninger, som vi har det i dag, med alle de familier, der kommer på tvangsauktion, fordi vi har et vigende marked, fordi vi har et fjollet realrentekreditsystem, fordi vi har kartoffelkvaksalverierne osv. Men det er en helt anden størrelse end det, som hr. Jens Thoft gennemgik.

Derfor lad os være renfærdige og sige, at det, at vi havde denne ulykkelige udvikling i 1970'erne, i hvert fald ikke hang sammen med ejendomsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Nu er jeg ked af at skulle diskutere økonomi med hr. Glistrup, men hr. Glistrup ved jo godt, at det, der skete op gennem 1970'erne, var, at skatteyderne havde fradragsret for renteudgiften, men hvor lå renteindtægten på de pantebrev, som blev tinglyst i ejendommene? Lå de hos hr. Nielsen – hvis det var hr. Nielsen, der havde ejet ejendommen? Nixen, for hr. Nielsen gik ud og solgte pantebrevene, som så blev opkøbt af Hansens pensionsordning, som så lagde dem ind i pensionskassen, hvor der ikke blev betalt skat af renteindtægten.

Det vil sige, at vi havde en renteudgift, der var fradragsberettiget, og vi havde en renteindtægt, som var skattefri.

Hr. Glistrup ved også, at når man har penge på kistebunden, fordi man har været ude at sælge sine pantebrev til pensionskasser, eller hvem man sælger til, så er forbruget øget. Og det, der skete op gennem 1970'erne, var systematisk, at familien Danmark – det var ikke dem alle sammen, det var især nogle grupper – brugte mere, end der blev tjent og produceret.

Det var da årsagen til den vældige ubalance, som skabtes i vores økonomi, og som vel er den væsentligste baggrund for den udlandsgæld, vi har pådraget os, og som med den her regering jo ikke er blevet bedre. Den har såmænd formået at fordoble den. Det er jo rimelig dygtigt klareret.